

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven.

Fremsat den 28. februar 1974 af *Grünbaum, Thomas Have, Heinesen, Egon Jensen og Søren Jensen.*

§ 1.

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 306 af 29. maj 1973, som ændret ved lov nr. 383 af 15. juni 1973, foretages følgende ændringer:

1. Som ny § 28 indsættes:

„§ 28. Hvor en skattepligtig person har foretaget skattemæssig afskrivning, nedskrivning på varelagre og varepartier indkøbt på bindende kontrakt, henlæggelse til investeringsfond og indskud på etableringskonto, og den skattepligtige indtægt derved

bliver mindre end det privatforbrug, som indkomsten, sammenholdt med formuebevægelsen i indkomståret, giver plads til, ansættes den skattepligtige indkomst til dette beløb. Forhøjelsen af indkomsten skal dog ikke kunne overstige de samlede afskrivnings-, nedskrivnings- og henlæggelsesbeløb.

Stk. 2. De skattemæssige afskrivninger i stk. 1 omfatter ikke afskrivninger, der er bundet til det enkelte år.“

§ 2.

Loven har virkning fra og med indkomståret 1974.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget tilsigter at hindre urimelig udnyttelse af adgangen til skattemæssige afskrivninger, nedskrivninger og henlæggelser. Efter de gældende regler kan der afskrives m. m. uden hensyn til, hvor langt den skattepligtige indkomst herved nedbringes. Det åbner under visse omstændigheder mulighed for at bringe indkomsten længere ned, end det af det store flertal af befolkningen findes rimeligt — i nogle tilfælde endog ned til nul — således at indkomstbeskatning helt undgås.

Efter forslaget skal den ansatte skattepligtige indtægt for personer ikke gennem afskrivninger og henlæggelser kunne bringes ned under den skattepligtiges privatforbrug. Hvor den skattepligtige indkomst efter afskrivninger m. m. er mindre end privatforbruget, skal indkomsten derfor ansættes til dette beløb. Forhøjelsen af den ansatte indkomst skal dog ikke kunne overstige de foretagne afskrivninger og henlæggelser.

Den foreslåede lovbestemmelse skal ikke omfatte afskrivninger, der er bundet til det pågældende

indkomstår, idet disse ellers fortabes. Det drejer sig bl. a. om visse bygningsafskrivninger.

Det privatforbrug, som skal være mindstegrænse for, hvad den skattepligtige indtægt kan nedbringes til gennem afskrivninger og henlæggelser, er det samme, som normalt opgøres og anvendes af skattemyndighederne ved kontrollen med de erhvervsdrivendes skatteregnskaber. Det angiver det privatforbrug, som den skattepligtige indkomst, sammenholdt med formuebevægelserne i det pågældende indkomstår, giver plads til. Der bliver således ikke tale om at pålægge skattemyndighederne nye arbejdskrævende opgaver. Heller ikke de erhvervsdrivende bliver pålagt nye arbejdsopgaver, idet privatforbruget allerede nu skal kunne ses af regnskaberne.

Da forslaget bør have virkning hurtigst muligt, er det foreslået, at loven træder i kraft fra og med indkomståret 1974. Det må her tages i betragtning, at opgørelsen af afskrivnings- og henlæggelsesbeløb først foretages ved regnskabsårets afslutning.